

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4401

гр. София, 16.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в закрито заседание на 16.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

като разгледа дело номер **5840** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е по жалба на П. В. Ж., против Заповед № РА-18-27/10.05.2021г., издадена от Главния архитект на Столична община.

С жалбата е направено искане за спиране на изпълнението, което е и предмет на настоящото производство.

Ответникът – Гл.архитект на Столична община, не изразява становище по искането.

Съдът след като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства намира следното :

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от същия кодекс. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на Общото събрание на съдиите във ВАС. В процесния случай нормата на чл. 172, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че подадената жалба не спира изпълнението на оспорваната заповед.

Съгласно разпоредбата на чл.65, ал.4 от ЗОС, обжалването на заповедта не спира изпълнението ѝ.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основанието за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. С оглед на това, предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на

важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

За да бъде уважено това искане, в тежест на молителя е да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен преди съдът да се произнесе по неговата законосъобразност.

При допуснато по силата на изрична разпоредба на приложимия за случая закон предварително изпълнение, наличието на ценност от вида на изброените в чл.60, ал.1 от АПК е презюмирано от законодателя необоримо. Затова защитата по чл.166 от АПК има за предмет не установяването на липса на ценност от изброените в чл.60, ал.1 от АПК, каквито са част от доводите на молителя, а кумулативното наличие на две предпоставки: 1 друг противопоставим интерес- „значителна или трудно поправима вреда”, която ще настъпи пряко за лицето, което дължи изпълнение на ИАА; 2. настъпването на нови обстоятелства. Заявените по делото обстоятелства, с които искателят аргументира искането за спиране на предварителното изпълнение не обуславят неговата основателност по смисъла на чл.166, ал.2 от АПК. Твърдяната вреда не е обоснована с доказателства в горния смисъл, а и не се сочат нови обстоятелства.

Наред с това, настоящият състав следва да отбележи, че евентуално претърпените вреди, които се твърдят от оспорващата страна, подлежат на последващо обезщетяване в отделно исково производство в случай на отмяна на оспорената заповед.

При това положение не може да се приеме, че са налице основания за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на постановеното решение.

По изложените съображения, Административен съд, С. град, II отделение, 28 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането П. В. Ж. за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на оспорената с жалбата Заповед № РА-18-27/10.05.2021г., издадена от Главния архитект на Столична община.

Определението, в частта му, с която се оставя без уважение искането за спиране на оспорваната заповед подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд, в 7-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от определението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: